

Respondent 44

Fullføringstid: 229:60

1. Ditt navn 0 / 0 poeng
Eva Grainger *Karakter satt automatisk*
2. E-postadresse 0 / 0 poeng
nestleder@norskedansekunstnere.no *Karakter satt automatisk*
3. Virksomhet du svarer på vegne av 0 / 0 poeng
Norske Dansekunstnere *Karakter satt automatisk*
4. Hva slags virksomhet representerer du? 0 / 0 poeng
Karakter satt automatisk
- Organisasjon
- Kulturinstitusjon
- Selskap (AS)
- Enkelstående kunstner, utøver eller kulturarbeider
- Myndighet
- Annet
5. Hvilke områder jobber du (virksomheten) primært innenfor? 0 / 0 poeng
Karakter satt automatisk
- Litteratur
- Musikk
- Scenekunst
- Visuell kunst
- Kulturarv
- Film og serier
- Dataspill
- Annet

6. Kulturrådet og NFI har utarbeidet en plan for analysene av pandemiens konsekvenser for sektoren. Er det viktige perspektiver eller områder som mangler for å gi et rimelig bilde av pandemiens konsekvenser for sektoren? Lenke til analyseplanen finner du i e-posthenvendelsen. (Maks 4000 tegn.)

0 / 0 poeng

*Karakter satt
automatisk*

Norske Dansekunstnere representerer de utøvende og skapende danse-kunstnerne, i tillegg til dansepedagogene. Våre medlemmer innenfor det skapende og utøvende virker i aller største grad i det frie ikke-institusjonaliserte feltet. Våre kunstnere står uten sikkerhetsnett, økonomisk trygghet og er ofte utelukket fra det norske velferds- og trygdesystemet. Pandemien har forsterket deres allerede utsatte og vanskelige situasjon. Det blir essensielt på vegne av våre medlemmer / dansekunstnerne at man ser tydelig på hvordan pandemien har vært med på å tydeliggjøre de skillene som allerede finnes i kunst- og kulturfeltet mellom det institusjonelle og det ikke-institusjonelle. Tall fra 2020 viser at det er innenfor scenekunsten man frykter det største frafallet av kompetanse. Vi mener at analysen av pandemiens konsekvenser tydelig må vise de utfordringer som har vært i kunst- og kulturfeltet før pandemien, hvordan disse har blitt ytterligere forsterket og forverret gjennom pandemien, og hvilken lærdom man kan ta av disse slik at man endrer struktur / oppsett / innretning for den frie ikke-institusjonaliserte danse- og scenekunsten. Vi ser det også som nødvendig at man ser inngående på den store internasjonale aktiviteten norske danse- og scenekunstnere fra det frie ikke-institusjonaliserte feltet hadde før pandemien, hvilke umiddelbare virkninger pandemien har fått på denne aktiviteten - hvilke økonomiske konsekvenser det har fått under pandemien, og hvilke langsiktige konsekvenser det får både når det gjelder gjenoppsett av aktivitet og økonomi. Rapportene Kunst i Tall er viktig grunnlag for å se på dette, og man bør videreføre dette arbeidet for 2020 / 2021 og minimum 2022 slik at man kan se hvilke langsiktige konsekvenser dette kan få. Kulturbruk - her bør Norsk Publikumsutvikling være en viktig part i alt arbeid som skal gjøres. Publikums vilje og åpenhet overfor digitale plattformer / digital aktivitet er viktig å se på, samtidig som man bør se inngående på feltets egen vilje, forståelse og kunnskap om å skape for digitale medier. Hvilke nye arenaer har pandemien lagt til rette for / møter med publikum i nye formater / et større ansvar overfor brukere av kunst og kultur som vanligvis ikke kan reise til kulturhus (barn i barnehager - gamlehjem) slik at et større mangfold får oppleve kunst og kultur av høy kvalitet - f.eks Nasjonalballetten som har gjort forestillinger utenfor gamlehjem. Institusjonene kan få et sterkere mandat til å produsere, formidle, turnere utenfor egne hus/scener. Formidling og produksjon - Man må se spesifikt på overganger til digitale plattformer - dette er ingen quick fix! Det mangler avtaleverk / rammeavtaler / tariffavtaler som ivaretar skapere og utøvere når man skaper for digitale plattformer. Skal man sikre kunstnerøkonomi må dette utvikles før man kan satse ytterligere på digital formidling av danse- og scenekunst. Dansekunst er en live kunstform - å overføre til digitale plattformer krever ny kunnskap når det gjelder produksjon og formidling. Per dags dato har man ingen fullverdige utdannelsesinstitusjoner som ivaretar utviklingen av denne kompetansen som kreves for å skape en digital dansekunstforestilling. Å streame en live forestilling er ikke et fullverdig alternativ, og digitaliseringen må skje sammen med utvikling av denne spesifikke kompetansen. Det er kunstnerne som evner å tenke nytt og kreativt - ikke organisasjonene eller institusjonene. De skapende og utøvende kunstnerne må bli gitt en viktigere posisjon i kunst og kulturfeltet - uten kunstnere ingen kunst!

7. Har din virksomhet utarbeidet oversikter eller rapporter om følgene av pandemien, som kan være til nytte i Kulturrådets og NFIs arbeid? Vennligst oppgi tittel og lenke. (Maks 4000 tegn.)

0 / 0 poeng

*Karakter satt
automatisk*

I samarbeid med Danseinformasjonen har vi utviklet og sendt ut en stor undersøkelse til dansekunstnere hvor vi ser på pandemiens innvirkning på arbeids- og økonomiske forhold sett i lys av pandemien. Vi har påbegynt arbeidet med å analysere resultatene fra undersøkelsen, og vil naturlig nok kunne dele informasjon fra dette arbeidet med Kulturrådet og NFI når det er ferdig. Undersøkelsen vil gi essensiell informasjon om hvordan pandemien har påvirket norske dansekunstnere. Vi opplever at de undersøkelser som har blitt gjennomført skiller for dårlig på scenekunstheltet, og at svært mange (dessverre) når de omtaler scenekunst egentlig mener teater/skuespillere. Vi ber Kulturrådet og NFI være bevisst dette i sitt arbeid - scenekunstner skal omfatte dansere, skuespillere, performancekunstnere og andre som utøver performative uttrykk live.

8. Har du andre kommentarer eller forslag til prosjektet? (Merk at vi kommer til å gå nærmere inn på de ulike konsekvensene av pandemien og tiltak myndighetene kan iverksette i kommende runder av dialogen.) (Maks 4000 tegn.)

0 / 0 poeng

*Karakter satt
automatisk*

I lys av pandemien må følgende områder og tiltak belyses / utvikles og prioriteres - man må lære av pandemien og bruke funn / lærdom fra denne perioden til å styrke og utvikle kunst- og kulturlivet: Ansettelsesforhold i kunst- og kulturlivet. I lys av pandemien synliggjøres og forsterkes en ukultur og praksis i den private og frie scenekunstbransjen som har vært gjeldende i mange år, men som nå utkrystalliseres som en følge av den økonomiske usikkerheten som følger av Covid-19. For å komme denne ukulturen til livs ber vi om myndighetenes assistanse til å rydde opp. Det trengs et offentlig organ, eller muligens i første omgang arbeidsgruppe, som kjenner kunst og kulturbransjen godt og som har som mandat og oppgave å gjennomgå og vurdere lovlighetene i de ansettelses- og tilknytningsforhold som bransjen i dag opererer med. Interesseorganisasjonene som representerer feltet har ikke ressurser og kapasitet til å komme denne praksisen til livs. Vi ser for oss at det nedsettes en arbeidsgruppe med representanter fra ASD og KUD som knyttes opp mot utvalget "Framtidens arbeidsliv", ledet av Jan Fougner. Dette utvalget vurderer for tiden rammeverket for tilknytning og virksomhetsorganisering i arbeidslivet. En slik arbeidsgruppe bør gjennomgå bransjens praksis, tett følge opp de ulike kunstfeltenes tilknytnings- og ansetteselsformer og sørge for at lover og regler overholdes av oppdragsgivere og produksjonsselskaper. Arbeidsgruppen bør også komme med forslag til reguleringer og krav som kan motvirke det vi i dag ser på som problematisk og som hindrer våre kunstnere en anstendig arbeidshverdag som selvstendig næringsdrivende. Samme arbeidsgruppe bør være bidragsytende i vurderingen med å rigge systemer og regelverk som ivaretar selvstendig næringsdrivende på en bedre måte enn i dag. For Norske Dansekunstnere er det i all hovedsak slik at dansekunst produseres og formidles på grunn av kunstnerne i det frie ikke-institusjonaliserte feltet. Disse er ikke sikret av trygge og gode rammer, slik som de store nasjonale og regionale scenekunst institusjonene er. Derimot virker våre kunstnere på noen av disse scenene – og det er derfor essensielt å se de programmerende teatrene og det frie ikke-institusjonaliserte feltet som en samlet enhet. Uten at kunst skapes og produseres i det frie feltet, vil ikke de programmerende scenene ha kunst- og kultur å tilby sitt publikum. Det frie ikke-institusjonaliserte feltet bør prioriteres og styrkes, og det er nødvendig å se hvordan de produserende institusjonene kan ta et større ansvar overfor resten av danse- og scenekunstfeltet. Et større samvirke vil være med å løfte helheten og bidra til et mer mangfoldig og rikt scenekunstfelt som helhet, og ikke delt mellom det institusjonelle og det ikke-institusjonelle. For dansekunsten vil det være essensielt å utvikle og bygge ny infrastruktur som kan ivareta kunstnere og kunstformen bedre. De regionale kompetansesentrene for dans / kompaniene og kunstnerskapene må bli gitt bedre rammer og vilkår. Dansekunsten i Oslo står i en svært dårlig posisjon, og trenger et løft når det gjelder prøve-, produksjons- og visningsrom. Man må se på administrative, produksjonsmes-

sige, tordningsmessige og markedsrettede støttereksjoner som kan bidra til at det frie ikke-institusjonaliserte feltet profesjonaliseres og blir gitt bedre vilkår. Kunst og kulturlivets posisjon i det norske samfunn har gjennom pandemien vist seg å stå svært svakt. Kunst og kultur nevnes sjelden av politisk ledelse, og kulturfeltet har hatt noen av de strengeste restriksjonene over lengst tid. Vi ber om at man ser inngående på politisk ledelses prioriteringer, og hvorfor kunst og kultur ikke blir gitt et viktigere mandat i det norske samfunn.

9. Ønsker du med dette å melde deg på det første dialogmøtet 7. juni kl 13.00–14.30?

Ja

Nei

0 / 0 poeng

*Karakter satt
automatisk*